

[Maigaard.]

heder, er i spørgsmålet om den økonomiske ramme. Og dér skal jeg gerne frejdigt tage om nældens rod og sige, at vi mener, at en reform, som naturligvis koster penge i form af højere lønninger, større lønudgift, må finansieres på den måde, at de, der får mere arbejde, naturligvis skal betales for det — arbejdet er sin løn værd — men vi mener ikke, at reformen giver anledning f. eks. til generelle lønforhøjelser i folkeskolen.

Jeg mener, at jeg med disse bemærkninger har taget fat på et af de ømmeste punkter omkring reformen, det, der har standset den hidtil, og jeg spørger ministeren — jeg spørger ministeren, fordi jeg synes, det var et sært surt indlæg, vi fik — er ministeren indstillet på at forhandle dette spørgsmål? Eller skal det være den sære, sure linje, som præger arbejdet i uddannelsesudvalget? Jeg synes, vi skulle få forhandlinger, ikke mindst når vi andre kommer og lægger op også til en forhandling om den økonomiske ramme. Vil regeringen forhandle, eller vil den ikke?

Chr. Christensen (KrF):

Det her foreliggende forslag til lov om folkeskolen er jo stort set identisk med det af tidligere undervisningsminister hr. Heinesen fremsatte forslag af 15. december 1972 og det af tidligere undervisningsminister fru Ritt Bjerregaard fremsatte forslag af 30. oktober 1973. De tanker om folkeskolens formål og indhold, som forslaget rummer, har jo været diskuteret i skole- og forældre-kredse og i den brede offentlighed nu i snart flere år.

Ved folketingets åbning i oktober udtalte daværende statsminister hr. Anker Jørgensen, at lovforslaget om folkeskolereformen, der ikke blev færdigbehandlet i sidste folketingssamling, ville blive genfremsat. Man kunne ikke af statsministerens udtalelse udlede noget om, hvorvidt forslaget ville blive genfremsat uændret, eller om der ville komme ændringer i forhold til forslaget af 15. december 1972. Man kunne måske have forventet, at der ville komme ændringer på væsentlige punkter under hensyn til den i den offentlige debat fremførte kritik af forslaget.

På grund af hr. Heinesens tilsagn ved

lovforslagets fremsættelse i 1972 om positiv vilje til at forhandle om forslagens enkeltheder med henblik på at sikre den bredest mulige tilslutning såvel i folketetinget som inden for de vide kredse i befolkningen, som ville blive berørt af forslaget, var der nok skabt en forventning om ændringer i det endelige lovforslag i retning af de ønsker, som store kredse i befolkningen og som en del af ordførerne her havde givet udtryk for med hensyn til i formålsparagraffen at fastholde formuleringen om skolens opdragende og kundskabsmeddelende opgave og med hensyn til at give eleverne muligheden for efter eget ønske at afslutte skolegangen med en statskontrolleret prøve. Desuden havde mange nok også set hen til, at den daværende undervisningsminister havde taget hensyn til de 78 pct. af befolkningen, som ifølge Gallup ønskede kristendomsundervisning i folkeskolen bevaret i dens nuværende omfang.

Forventningerne med hensyn til en ændring af bestemmelserne om kristendomsundervisning blev yderligere sat i vejret, da hr. Heinesen i foråret 1973 på et offentligt møde meddelte i anledning af, at bestemmelserne i forslagens § 4, stk. 5, om, at undervisningen i kristendomskundskab skal påbegyndes senest på 3. klassetrin og gives i mindst 5 år, af nogle var opfattet sådan, at lovens bestemmelser var opfyldt, hvis der blev undervist i kristendomskundskab i 1.-5. klasse, hvilket kunne have til følge, at undervisningen i dette fag var afsluttet efter det 5. skoleår, at denne udvikling efter hr. Heinesens opfattelse ikke var til sigtet. Hr. Heinesen gav derfor tilsagn om, at man ville ændre forslaget derhen, at der skulle undervises i mindst ét af de fem år efter det 7. skoleår. Det skete ikke. Det glæder mig nu at erfare, at der tilsyneladende er forståelse for, at man i udvalget kan tage denne bestemmelse op til fornyet positiv overvejelse. Det siger vi mange tak for.

Der blev ikke ændret i forslaget, der fremkom den 30. oktober 1973, med hensyn til muligheder for eksamen eller muligheder for ændring i formålsformuleringen. Det forslag, der nu er fremsat, er i det store og hele, bortset fra nogle tekniske ændringer, i overensstemmelse med det forslag, der fremkom den 30. oktober 1973.

Dette forslag er ikke i overensstemmelse